

[Unmack.]

at paa Grund af Brændselsprisernes Stigning var vi villige til at betale.

Med Hensyn til det andet Punkt vil jeg stadig hævde, at de, der staa uden for Forsikringskasserne, er lige saa trængende som de, der er i Kasserne, og da de tit er uskyldige i, at de ikke kan staa i Kasserne, bør de ikke straffes.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke samtlige Partiernes Ordførere for den Tilslutning, som i alt Fald Lovforslagets § 1 har faaet, og de to Partiernes Ordførere for Tilslutningen til det hele Lovforslag. De Indvendinger, der fra Oppositionens Side er rettet mod Lovforslagets § 2, er jo de samme, som man fremsatte i det andet høje Ting. Jeg skal ikke komme langt ind paa, hvad der ligger til Grund for Oppositionens Standpunkt, men nøjes med at sige, at man skal holde op med at tale om Fagforeningsbogen, hver Gang der i en Lov staaar „arbejdsløshedsforsikrede“. Selv om de paagældende i de allerfleste Tilfælde ogsaa er Medlemmer af en Fagforening, er det som arbejdsløshedsforsikrede, der gives dem en — man kan maaske nok kalde det — Forret ved visse Lejligheder gennem Lovgivningen, men en Forret, der praktisk talt i alle Tilfælde er forbundet med nogen Ydelse fra de paagældendes egen Side. Det er jo saadan, at de forsikrede Arbejdere, som i Dag tæller saadan noget som 450 000 — tilmeldte ikkeforsikrede udgør jo kun et forsvindende Tal i Forhold til det store Antal forsikrede —, dog selv betaler mellem 35 og 40 Mill. Kr. om Aaret i Bidrag til Forsikringen. De letter derved det offentlige Byrder. Gennem den Hjælp til Selvhjælp, der her præsteres, har de gennem en Menneskealder skabt en Arbejderklasse, hvis moralske Værdi er langt, langt større, end den vilde have været, hvis de havde ladet være at skabe Forsikringen, ladet være med, ved Hjælp af Forsikringen, at holde sig fri for at gaa til offentlige Hjelpeinstitutioner, og har derigennem i Virkeligheden tilført Samfundet meget betydelige Værdier. Jeg har den Opfattelse, at man af Hensyn til det, der her præsteres fra de forsikrede Arbejders egen Side, bør undlade at sige „Fagforeningsbogen“, hver Gang man skulde sige de arbejdsløshedsforsikrede, thi saa meget Hensyn kan man vise dem, der selv betaler Hovedparten af Arbejdsløshedsforsikringen.

Det er sagt under Kritikken, at de ikke-forsikrede skulde være holdt ude fra

at faa Hjælp, men det er jo slet ikke rigtigt. Det er oven i Købet i det andet høje Ting paavist af Det konservative Folkepartis Ordfører, at i Henhold til Forsorgslovens § 297 stiger ganske automatisk det Maksimumsbeløb, hvormed Hjælpen kan ydes til dem, der faar Hjælp fra Socialkontorerne, med det samme Beløb, hvormed Aldersrente og Invaliderente forhøjes gennem denne Lov, med de 30 Kr., og at man har Adgang til fra de sociale Udvalgs Side at yde alle dem, der ikke er forsikrede, hvad enten de tilhører det ene eller det andet Fag, hvad enten de har haft Adgang til at blive forsikret eller ikke har haft en saadan Adgang, Hjælp efter Forsorgslovens almindelige Regler. Naar *det* er Tilfældet, betyder det, at der ikke ved denne Lov bliver unddraget nogen Hjælp, tværtimod, der er gennem disse Bestemmelser givet Adgang til, at Hjælpen kan ydes til alle.

Jeg forstaaer meget godt, at det er politisk Agitation, at man nu pludselig gennem sine Udtalelser synes at være blevet interesseret i, at den størst mulige Kreds af Befolkningen skal have Hjælp, men det har ikke ret meget med Realiteter at gøre.

Saa vil jeg gerne sige til det ærede 3die Medlem for 6te Kreds (Unmack), at den Tale om, at vi nu har tvunget de kristelige Arbejdere ud af Arbejdsløshedsforsikringen, ikke er rigtig. Loven indeholder en Bestemmelse om, at Ministeren kan paalægge alle de andre Arbejdsløsheds-kasser at optage med fuld Anciennitet og uden Karenstid alle dem, der tilhører de forskellige Fag. De kan altsaa gaa ganske gratis over fra den kristelige Kasse til de andre Kasser, og Overflytningen er i fuld Gang. De kommer jo nu i de Kasser, hvor de paa naturlig Maade hører hjemme, saa der er ikke Tale om, at nogen bliver forhindret i at være arbejdsløshedsforsikret. I øvrigt er der for ikke mange Dage siden ved en Forhandling, hvori jeg deltog, opnaaet Enighed om Afviklingsordningen med den kristelige Arbejdsløshedskasse.

Spørgsmaalet om, hvorledes Pengene skal skaffes, er ogsaa et af de Spørgsmaal, der har været fremme, men her maa jeg fastholde den Fordeling af Udgifterne, som der ved Forhandling med Finansministeriet er blevet Enighed om. Det er det, der har været Grundlaget ved Lovforslagets Frem-sættelse.

Naar det ærede 11te Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) taler om de udviklede Regler, skal jeg villigt erkende, at for alle